

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620202663
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4620202663.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v spore žalobcu: ALONE s.r.o., so sídlom Piešťanská 21, Nitra, IČO: 47 597 119, zastúpený: Advokátska kancelária Consiliaris, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 8, Bratislava, IČO: 47 248 301, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., so sídlom Martina Granca 3, Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, o zaplatenie 11 088,13 eura s príslušenstvom, o vzájomnej žalobe na zaplatenie sumy 3 000,- eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra (predtým Okresného súdu Topoľčany) zo dňa 7. júla 2022. č. k. 6C/36/2020-214, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e.**

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra, predtým Okresným súd Topoľčany (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), rozsudkom zo dňa 7. júla 2022. č. k. 6C/36/2020-214 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému voči žalobcovi priznal, v konaní o žalobe, nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Súd prvej inštancie zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 3 000,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). V konaní o vzájomnej žalobe súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok IV.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 262 ods. 1, § 266 ods. 1 až 3, § 536 ods. 1 až 3, § 537 ods. 1, § 546 ods. 1, § 547 ods. 1, 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších ustanovení (ďalej len „ObZ“), § 34, § 35 ods. 1, § 43, § 52 ods. 1, 3, 4, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

3. V odôvodnení svojho rozsudku poukázal súd prvej inštancie na to, že žalobca dňa 14. 10. 2020 podal na súde prvej inštancie žalobu, domáhajúc sa uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 11 088,13 eura s úrokom z omeškania 8 % ročne od 20. 09. 2020 do zaplatenia. Žalobu podal z dôvodu, že na základe zmluvy o dielo zo dňa 01. 09. 2019 vykonal pre žalovaného stavebné práce. Dohodnutá cena na základe ponuky č. 18NA00047 zo dňa 29. 04. 2019 bola podľa predloženej projektovej dokumentácie v sume 70 440,65 eura bez DPH, vrátane DPH 84 528,78 eura. Stavebné práce boli žalobcom odovzdané žalovanému dňa 12. 05. 2020.

4. Následne po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania je zaplatenie sumy 11 088,13 eura skutkovo vymedzeného v žalobe, ktorej uvádza žalobca, že svoj nárok si uplatňuje titulom DPH, vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že podľa predloženej projektovej dokumentácie bola uvedená suma 70 440,65 eura bez DPH a vrátane DPH 84 528,78 eura. Rozdiel predstavuje sumu 14 088,14 eura, od ktorej odpočítal sumu 3 000,- eur za práce, ktoré žalovanému vykonané neboli. Zhodne so skutkovým tvrdením v žalobe vo svojom písomnom vyjadrení v liste zo dňa 30. 11. 2020 žalobca uvádzal, že žalovaný mal vedomosť o tom, že cena diela je v ponuke uvedená bez DPH, ďalej mal vedomosť o tom, že žalobca je platcom DPH, a teda cena bude následne fakturovaná v DPH.

5. Na pojednávaní dňa 22. 06. 2022 pred súdom prvej inštancie konateľ žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že vo veci žaluje doplatok za vykonané práce na stavbe rodinného domu žalovaného. Žalovaný so žalobným návrhom nesúhlasil, keď zo zmluvy o dielo je zrejmé, že bola dohodnutá celková konečná cena za vykonanie diela v sume 70 440,65 eura, poukazujúc na rozpočet stavebných prác, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy o dielo, označený ako ponuka č. 18NA00047 zo dňa 29. 04. 2019. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa žalobca snažil na pojednávaní meniť skutkové okolnosti pôvodne podanej žaloby, a to z pôvodne požadovaného doplatku DPH na iné skutkové okolnosti, ako navyše práce, alebo zmeny, diela, tak majú za to, že tieto neboli žiadnym dôkazom preukázané.

6. V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané, a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 01. 09. 2019 uzatvoril žalobca, ako zhotoviteľ, so žalovaným, ako objednávateľom, zmluvu o dielo uzatvorenú v zmysle § 536 a nasl. ObZ. Podľa článku I. bodu 1 predmetom dohody bolo vykonanie diela - stavebných prác, a to konkrétne novostavba rodinného domu v štádiu hrubá stavba podľa projektovej dokumentácie, dodanej objednávateľom, na parc. č. 647/35 v katastri Obce Kuzmice. Podľa bodu 2., článku I. sa zhotoviteľ zaviazal vypracovať a odovzdať objednávateľovi dielo podľa špecifikácií uvedených v tejto zmluve, na základe požiadaviek objednávateľa a objednávateľ sa zaviazal zaplatiť zhotoviteľovi za vykonané dielo dohodnutú cenu a riadne vykonané dielo prevziať. Z článku II. zmluvy o dielo, označeného ako cena za vykonanie diela, bodu 1. vyplýva, že na základe dohody zmluvných strán zaplatí objednávateľ na účet zhotoviteľa za vykonané dielo sumu vo výške priloženého rozpočtu stavebných prác, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o dielo a podľa skutočného množstva vykonaných prác. Podľa bodu 2. uvedeného článku v sume rozpočtových nákladov sú na základe dohody zmluvných strán zahrnuté náklady na vykonanie prác a náklady na materiál potrebný pri vykonaní týchto prác. Podľa bodu 3. článku II. zmluvné strany sa dohodli, že suma rozpočtových nákladov je konečná a zhotoviteľ nemá nárok účtovať si vyššiu cenu z dôvodu zmeny materiálov, výrobkov a podobne, okrem prípadu, kedy dôjde k navýšeniu objemu prác z dôvodu, ktorý pri uzatvorení tejto zmluvy nebolo možné objektívne predvídať. Zo zmluvy tak vyplýva, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi za vykonané dielo sumu vo výške priloženého rozpočtu stavebných prác, označeného ako ponuka č. 18NA00047 s uvedením sumy celkom 70 440,65 eura. Pri DPH je uvedené 0,0.

7. Súd prvej inštancie, zhodne so žalovaným, bol toho názoru, že medzi stranami vznikol na základe zmluvy o dielo spotrebiteľský právny vzťah. Zo zmluvy o dielo vyplýva, že žalobca uzatváral zmluvu o dielo ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný uzatváral zmluvu ako spotrebiteľ, t. j. fyzická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, pretože v konaní neunesol dôkazné bremeno preukázania svojich skutkových tvrdení, že cena stavby diela, dohodnutá v predmetnej zmluve o dielo, bola dojednaná spolu s DPH, teda že cena 70 440,65 eura bola bez DPH a plus DPH 14 088,13 eura predstavovala cenu diela v sume 84 528,78 eura s DPH. Z článku II. bodu 1. zmluvy o dielo jednoznačne vyplýva, že žalovaný zaplatí na účet žalobcu, ako zhotoviteľa vykonaného diela, sumu vo výške priloženého rozpočtu stavebných prác, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy o dielo a podľa skutočného množstva vykonaných prác, pričom z bodu 3. vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že suma rozpočtových nákladov je konečná a zhotoviteľ nemá nárok účtovať si vyššiu cenu z dôvodu zmeny materiálov, výrobkov a podobne. Žalobca spolu so žalobou predložil dôkazy, a to predmetnú zmluvu o dielo a spolu jej prílohu ako dôkaz, ponuku č. 18NA00047 zo dňa 29. 04. 2019, z ktorej jednoznačne vyplýva na úhradu 70 440,65 eura a pri DPH je uvedené 0,00. Ponuka bola zo dňa 29. 04. 2019 a zmluva o dielo bola uzavretá dňa 01. 09. 2019, pričom ako vyplýva z Finstatu, žalobca sa stal platcom DPH od 09. 09. 2019, keď registrovaný bol dňa 06. 09. 2019.

9. Podľa súdu prvej inštancie v danom prípade je podstatné, či medzi stranami zmluvy bola cena dohodnutá ako konečná alebo naopak, či zo zmluvy vyplýva, že zmluvná strana bude povinná hradiť k dohodnutej cene navyše ešte ďalšiu čiastku, a to DPH. Nakoľko z predmetnej zmluvy o dielo nevyplýva dohodnutá čiastka, ktorá by zahŕňala DPH, preto bolo potrebné dojednanie strán vyložiť ako dohodu o dojednaní strán na cene 70 440,65 eura ako dohodu o čiastke konečnej. Podľa súdu bolo práve na žalobcov, ktorého konateľ vo veci uviedol, že on pripravoval zmluvu o dielo, aby tieto zmluvné dojednania boli jednoznačné, bez akýchkoľvek pochybností tak, ako to má na mysli ustanovenie § 43 OZ, podľa ktorého účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

10. Za daného stavu, ako vyplýva z vyššie uvedeného, bol žalovaný povinný hradiť žalobcovi iba dohodnutú cenu diela a žalobca nebol oprávnený túto cenu navýšiť o DPH, aj keď zo strany žalovaného boli uhrádzané jednotlivé faktúry, fakturované žalobcom, ako i vyúčtovacia faktúra, s uvedením súm s DPH. Takže na uvedenom závere nič neznamená ani skutočnosť, že žalovaný žalobcovi uhradil sumu 67 440,64 eura, v ktorej bola zahrnutá i DPH. Preto súd prvej inštancie, vzhľadom na vyššie uvedené, žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

11. K uvedenému prvoinštančný súd dodal, že pokiaľ žalobca sa stal po uzavretí zmluvy platcom DPH, potom mal povinnosť sa vysporiadať s plnením uskutočneným podľa zákona o DPH. Ako poukázal právny zástupca žalovaného na stanovisko Najvyššieho súdu ČR, zaujaté v rozsudku sp. zn. 32Cdo 3923/2010 je treba odlišovať dva vzťahy, vzťah medzi štátom a platcom DPH v rovine verejného práva a vzťah medzi stranami zmluvy v rovine súkromného práva. Zatiaľ čo z hľadiska verejného práva (ukladajúceho povinnosť platcovi dane odviešťať štátu v zákonom stanovených prípadoch DPH) je podstatné, či predmetné plnenie podlieha DPH a kto je jej platcom. Z hľadiska súkromného práva je podstatné iba to, či medzi zmluvnými stranami bola kúpna cena dohodnutá ako konečná, či zo zmluvy vyplýva, či kupujúci je povinný hradiť k dohodnutej cene navyše ešte ďalšie čiastky. Pokiaľ zmluva neobsahuje záväzok kupujúceho zaplatiť k cene i DPH, resp. ak zmluva stanoví konečnú cenu, nemožno prenášať zodpovednosť za odvedenie DPH štátu na kupujúceho (toľko z rozsudku Najvyššieho súdu ČR, ktorý vlastne odkazoval na stanovisko Najvyššieho súdu zaujaté v rozsudku zo dňa 14. 06. 2011 sp. zn. 32Cdo 626/2010).

12. Vo veci podal žalovaný vzájomnú žalobu, domáhajúc sa zaplatenia sumy 3 000,- eur z dôvodu, že ako vyplýva zo žaloby žalobcu, tento sám uznal, že žalovanému časť diela nedodal a tiež žalobca sám uznal, že cena týchto nedodaných prác je v sume 3 000,- eur. Z dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že vzájomná žaloba žalovaného je dôvodná, ktorý si nárok na zaplatenie sumy 3 000,- eur uplatnil z dôvodu, že žalobca na základe zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 01. 09. 2019 časť diela nedodal, za ktorú pritom zaplatil 3 000,- eur. Dôvodnosť vzájomnej žaloby vyplýva i z tvrdení žalobcu v podanej žalobe, keď uviedol, že z celkového dlhu žalobcu 14 088,14 eura voči žalovanému bola odpočítaná suma 3 000,- eur za práce, ktoré žalovanému vykonané neboli. Konateľ žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 22. 06. 2022 na otázku právneho zástupcu žalovaného, či môže potvrdiť skutočnosť, ktorá je v odovzdávacom protokole stavby, že nedokončili prístrešok, terasu, hlavný vedľajší vstup a zvody uviedol: „áno, lebo tieto položky neboli v krycom liste rozpočtu“. A na ďalšiu otázku, či cenu týchto prác ohodnotil na sumu 3 000,- eur v žalobe konateľ žalobcu uviedol: „áno, je to tá suma, ktorá je uvedená v žalobe“. Z odovzdávacieho protokolu zo dňa 12. 05. 2020 vyplýva text nedokončené: prístrešok terasa, hlavný a vedľajší vstup, zvody. Preto súd prvej inštancie vzájomnej žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 3 000,- eur titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré mu došlo prijatím finančných prostriedkov od žalovaného bez právneho dôvodu.

13. K nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie uviedol, že v konaní o žalobe žalobcu bol žalobca neúspešný a úspešnosť bola na strane žalovaného, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktoré trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za zastupovanie. V konaní o vzájomnej žalobe bol úspešný žalovaný a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktoré trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie vzájomnej žaloby a z odmeny právneho zástupcu za zastupovanie. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

14. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, protinávrh žalovaného zamietne a prizná žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalovaného zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na existenciu odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP.

15. Žaloba bola podľa názoru žalobcu nesprávne zamietnutá, pretože v nadväznosti na pojednávanie konané dňa 22. 06. 2022 bol súdom prvej inštancie, bez uvedenia dôvodu a procesného vysporiadania sa, návrh žalobcu na predloženie listinných dôkazov zamietnutý. Z predmetných listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný si u žalobcu objednal práce navyiac, než boli uvedené vo výkaze. Napriek požiadavke žalobcu, súd neposkytol žalobcovi lehotu na predloženie týchto dôkazov a vo veci meritórne rozhodol, a to bez toho, aby mal vôbec vedomosť o týchto dôkazoch a o ich obsahu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 185 CSP. Žalobca napriek uvedenému predmetné dôkazy súdu prvej inštancie predložil dňa 07. 07. 2022, v čase o 08:20 hod., sú teda súčasťou spisu, pričom z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd sa s týmito dôkazmi žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z tohto dôvodu považuje žalobca závery súdu v napadnutom rozsudku za svojvoľné, nevyplývajúce zo zisteného skutkového stavu v dôsledku čoho je rozhodnutie bez náležitého odôvodnenia arbitrárne a nepreskúmateľné. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 15. 12. 2010, sp. zn. 8 Sžo 230/2010, rozhodnutie NS SR zo dňa 13. 09. 2011, sp. zn. 6Cdo 43/2010, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III ÚS 311/07 a nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I ÚS 265/05.

16. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku opísal zistený skutkový stav, avšak podľa názoru žalobcu tento skutkový stav následne nesprávne právne vyhodnotil, keď prijal záver, že z uzatvorenej zmluvy o dielo vyplýva konečnosť dohodnutej ceny za dielo a z uvedeného dôvodu bolo potrebné žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Žalobca uviedol, že medzi ním a žalovaným uzatvorením zmluvy o dielo došlo k dohode o tvorbe ceny, ktorá bola určená vo výške rozpočtu stavebných prác a podľa skutočného množstva vykonaných prác, pričom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o dielo bol aj rozpočet stavebných prác, z ktorých je zrejmé, že cena za dielo bude účtovaná navyiac s DPH. Záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 33.2 odôvodnenia je vzhľadom na uvedené skutočnosti nedôvodný, a teda nepreskúmateľný, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo podľa názoru žalobcu preukázané, že žalovaný bol povinný hrať žalobcovi iba dohodnutú celú cenu diela a žalobca nebol oprávnený túto cenu účtovať navyiac s DPH, aj keď zo strany žalovaného boli uhrádzané jednotlivé faktúry, fakturované žalobcom, ako i vyúčtovacia faktúra, s uvedením súm s DPH.

17. Žalobca v ďalšom namietal, že súd prakticky bez akéhokoľvek odôvodnenia neuveril tvrdeniam žalobcu a naopak, uveril tvrdeniam žalovaného. Uviedol, že čo sa týka podaného protinávru žalovaného na zaplatenie sumy 3 000,- eur, tak je pravdou, že to čo žiadal žalovaný, žalobca nedodal, ale podstatnou náležitosťou je to, že žalobca nemal žiadnu povinnosť dodať rozsah prác tak, ako si ich uplatnil žalovaný v sume 3 000,- eur, a to z dôvodu, že dodanie týchto prác nebolo predmetom zmluvy o dielo. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nemohol voči žalovanému bezdôvodne obohatiť, súd prvej inštancie toto neskúmal a bez zistenia, či uplatnený nárok žalovaným bol predmetom zmluvy, zaviazal žalobcu k povinnosti danú sumu zaplatiť.

18. Žalovaný k žalobcom podanému odvolaniu, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, v súlade so skutkovým a právnym stavom prejednávanej veci. Zmluva o dielo neobsahuje žiadne ustanovenie, že k cene diela bude pripočítaná DPH v zmysle platných právnych predpisov, pričom v článku II bode 3. sa uvádza, že suma rozpočtových nákladov je konečná. Z uvedeného je zrejmé, že celková a konečná cena za vykonanie diela bola sporovými stranami dohodnutá v sume 70 440,65 EUR, ktorú žalovaný žalobcovi riadne uhradil. Cena diela uvedená v cenovej ponuke zo dňa 29. 04. 2019 a v zmluve o dielo zo dňa 01. 09. 2019 ani nemohla obsahovať DPH, nakoľko žalobca sa stal platiteľom DPH až od registrácie dňa 06. 09. 2019. Žalovaný má za to, že uvedená skutočnosť a povinnosť žalobcu voči štátu (teda povinnosť platiť DPH) vzniknuté však až po uzatvorení zmluvy o dielo nemôže byť na ujmu žalovanému. Z uvedených dôvodov žalobca nemá nárok na úhradu DPH zo strany žalovaného. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 22. 06. 2022 menil skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe, pričom však nenavrhol zmenu žaloby z dôvodu zmeny skutkových tvrdení. Ako správne uzavrel súd prvej inštancie, v spotrebiteľských

sporoch sa v zmysle ustanovenia § 294 CSP zmena žaloby nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ. Na základe uvedeného sú odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nedôvodné. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe uviedol, že dostatočne preukázal, že súčasťou predmetu zmluvy o dielo malo byť aj dodanie prístrešku terasy, hlavného a vedľajšieho vstupu, zvodov, ktoré žalovaný žalobcovi riadne uhradil, avšak žalobca žalovanému nedodal, a to v hodnote 3 000,- eur. Uvedené žalovaný preukázal Odovzdávacím protokolom stavby zo dňa 12. 05. 2020, tvrdením samotného žalobcu v žalobe zo dňa 09. 10. 2020, tvrdením samotného žalobcu vo vyjadrení zo dňa 30.11.2020 k podanému odporu, a tvrdením samotného žalobcu na pojednávaní konanom dňa 22.06.2022. K premlčaniu nároku žalovaného na sumu 3 000,- eur podľa názoru žalovaného dôjsť nemohlo, nakoľko zmluva o dielo bola uzatvorená dňa 01. 09. 2019, žalovaný uhradil cenu diela dňa 24. 09. 2019 vo výške 8 089,- eur, dňa 10. 10. 2019 vo výške 9 211,47 eur, dňa 13. 11. 2019 vo výške 19 009,- eur, dňa 03. 12. 2019 vo výške 13 000,- eur, dňa 18. 12. 2019 vo výške 18 131,18 eur a dňa 19. 02. 2020 vo výške 3 000,- eur, pričom k uplatneniu nároku zo strany žalovaného vzájomnou žalobou došlo dňa 18. 05. 2021, t. j. v rámci premlčacej doby podľa § 107 OZ. Záverom žalovaný uviedol, že má za to, že všetky dôkazy boli súdom prvej inštancie správne vyhodnotené a z toho dôvodu odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcu zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

19. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané žalobcom ako oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a že spĺňa náležitosti odvolania v zmysle § 363 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

22. V ustanovení § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie.

23. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a je toho názoru, že všetky dôvody, ktoré žalobca uviedol v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsčančné konanie tvoria jeden celok. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa v odvolaní žalobcom namietaných skutočností je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v ust. § 220 CSP. Súd prvej

inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie.

V prvom rade je treba poukázať na to, že predmetom rozhodujúcich skutkových tvrdení (a „právneho dôvodu“) procesného nároku žalobcu uplatneného v konaní (podľa obsahu) boli tvrdenia, ktoré pokrývali „nezaplatenú“ sumu DPH, ale nie tvrdenia o prácach navyiac a podobne. O zmenenom návrhu súd prvej inštancie správne nerozhodoval, a z pohľadu rozhodujúcich tvrdení nebolo možné konštatovať, že prišlo k zmene žaloby (rozhodujúcich skutkových tvrdení identifikujúcich procesný nárok).

25. V zhode s názorom súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nebolo preukázané, že žalovaný neuhradil celú sumu ceny diela v súlade so Zmluvou o dielo zo dňa 01. 09. 2019 z dôvodu, že cena diela bola dojednaná spolu s DPH. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne poukázal na ust. § 546 ods. 1 ObZ, podľa ktorého je objednávateľ povinný zaplatiť sumu dohodnutú zmluve, pričom z článku II. bodu 1 zmluvy o dielo (č. I. 10) mal súd jasne za preukázané, že žalovaný, ako objednávateľ diela je povinný zaplatiť na účet žalobcu, ako zhotoviteľa diela, sumu vo výške priloženého rozpočtu stavebných prác a podľa skutočného množstva vykonaných prác a v bode 3. sa zmluvné strany dohodli, že suma rozpočtových nákladov je konečná. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním nakoniec správne ustálil, aj s ohľadom na listinný dôkaz – Ponuka č. 18NA00047 z 29. 04. 2019 (č. I. 14), že v tejto spornej veci bola cena diela dohodnutá ako konečná bez navyšovania o DPH. Odvolací súd dodáva, že žalovaný preukázane ani nemohol mať vedomosť o tom, že by žalobca bol platiteľom DPH.

26. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, s ohľadom na dôvody podaného odvolania žalobcu odvolací súd dodáva, že pokiaľ je v zmluve dohodnutá cena ako konečná (zvlášť za situácie spotrebiteľského postavenia žalovaného), teda zo zmluvy nevyplýva, že k dohodnutej cene je objednávateľ povinný dodatočne doplatiť ďalšie čiastky, nie je zhotoviteľ diela oprávnený navyšovať dohodnutú cenu diela o daň z pridanej hodnoty a túto požadovať od objednávateľa (bližšie pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. 10. 2009, sp. zn. 23Cdo/3573/2007). Odvolací súd aj s poukazom na zásadu iura novit curia konštatuje, že taktiež nebolo identifikované zákonné ustanovenie, ktoré by odoberateľovi služby ukladalo povinnosť „doplatiť“ DPH v situácii, že dodávateľ služby sa stal platcom DPH po uzavretí súkromnoprávnej zmluvy, tak ako sa po uzavretí zmluvy v tomto prípade stal platcom DPH žalobca. Odvolací súd dáva do pozornosti, že vzhľadom na dátum podpisu Zmluvy o dielo (01. 09. 2019) a dátum registrácie žalovaného ako platcu DPH (06. 09. 2019), mal žalobca vedomosť, resp. mohol predpokladať svoju daňovú povinnosť už v čase podpisu zmluvy o dielo a túto skutočnosť upraviť v zmluve, čím by sa predišlo k vzniku rozporov v súlade s ust. § 43 OZ. Žalovanému teda nemôže byť na ťarchu to, že po uzavretí zmluvy sa žalobca stal platcom DPH a za daných podmienok je na mieste rozlišovať dve roviny, a to verejnoprávny vzťah (štát a platca DPH) a súkromnoprávny vzťah (objednávateľ a zhotoviteľ diela), tak ako na to poukázal súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Dohodnutú cenu diela nie je možné, pokiaľ nie je medzi zmluvnými stranami dohodnuté inak, tak ako to bolo v predmetnej spornej veci, zvyšovať o DPH.

27. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o posúdenie vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľským. V predmetnej veci ide teda o spotrebiteľský vzťah, pretože účastníci bez pochyb vystupujú v postavení spotrebiteľa a dodávateľa.

28. Námietku žalobcu vo vzťahu k vzájomnej žalobe, že žalobca nemal povinnosť dodať rozsah prác tak, ako si ich uplatnil žalovaný v sume 3 000,- eur z dôvodu, že dodanie týchto prác nebolo predmetom zmluvy o dielo, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Žalobca v priebehu konania túto spornú sumu žiadnym spôsobom nerozporoval, dokonca ju sám priznal a to v podanej žalobe ako aj v priebehu pojednávania pred súdom prvej inštancie. Konateľ žalobcu na otázky súdu odpovedal jasne, pričom potvrdil, že suma 3 000,- eur, ktorá je uvedená v žalobe žalobcu zodpovedá rozsahu nedodaných prác, ktoré sú súčasťou odovzdávacieho protokolu stavby. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie, ako aj z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovaný zaplatil cenu diela (v súlade so znením Zmluvy

o dielo zo dňa 01. 09. 2019), ktorej súčasťou bola aj suma vo výške 3 000,- eur, hoci žalobca si túto sumu vyfakturoval za práce, ktoré objednávateľovi (žalovanému) neboli zo strany zhotoviteľa (žalobcu) dodané. Odvolací súd prvej inštancie teda súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sa jednalo o bezdôvodné obohatenie zo strany žalobcu, a preto súd postupoval správne, keď vzájomnej žalobe žalovaného vyhovel a žalobcu zaviazal na zaplatenie sumy 3 000,- eur titulom bezdôvodného obohatenia. Išlo o vzájomnú žalobu (nešlo o procesnú obranu), pretože žalovaný namietal „nárok“ žalobcu, vo vzťahu ku ktorému „obrana“ smerovala.

29. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, v dôsledku čoho postupoval procesným postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému voči žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).